

SFAT CU DUMNEZEU

Săptămâna

aceasta am avut un timp minunat; un timp plin de binecuvântări pentru mine, și cred că la fel puteți spune și cei mai mulți dintre cei prezenți. Mulți au primit Duhul Sfânt, ceea ce a fost de altfel scopul nostru. Nu am anunțat adunările afară, din cauza spațiului mic pe care l-am avut la dispoziție. Vedeteți? Oamenii pleacă seară de seară, așa că cei care vin tot timpul sunt localnicii.

În ce

privește „coșul de contribuții”, acela este pregătit pentru localnicii noștri. Desigur, dacă vor să ajute și alții, nu este nici o problemă, și pot fi siguri că ceea ce se adună va ajunge la cei nevoiași. Noi avem în oraș familii care nu au nimic și nu vor avea nimic nici de Crăciun, așa depind de această biserică, de aceea am făcut aceste contribuții ca să-i ajutăm.

Am auzit

că în această dimineață a fost deja un serviciu de botez și că va fi încă unul deseară, este adevărat? Bazinul va fi umplut și imediat după serviciul din seara aceasta vom avea încă un botez. Billy a venit la mine, acum câteva minute, și mi-a spus: „Nu te duce încă, pentru că fratele Neville are un serviciu de botez. Aceasta se datorează faptului că unii care trebuie să plece nu au știut de botezul care a avut deja loc azi dimineață.” Să nu uitați că bazinul de aici este deschis tot timpul, și dacă doriți puteți fi botezați la orice oră din zi sau din noapte. Noi ne bucurăm pentru că adesea vin și alți lucrători și folosesc bazinul.

Nu

demult, am avut un serviciu de predicare în Biserica Metodistă Park, iar un frate iubit de acolo a spus: „Cu câteva zile în urmă am fost la fratele Branham ca să folosesc de acel lucru... Cum îi spuneți voi, frate?”

„Este

prea greu pentru un metodist să spună baptisteriu, nu-i așa?”, am spus eu.

Ei au un

bol micuț, din care iau apă și îi stropesc pe noii convertiți.

Și el mai

spunea: „Mi-ar plăcea să avem și noi unul aici, pentru că într-un fel, și eu cred în aceasta.”

Deci nu

uitați, bapțiști, metodiști, prezbiterieni, sau oricine vrea să folosească bazinul de aici, este acolo. Este deschis și apa este gratuită. Noi am încercat să încălzim apa, dar să știți că nu se încălzește deloc. Aceasta este cea mai rece apă pe care am simțit-o vreodată în viața mea, deși am botezat în multe locuri unde am fost nevoit să sparg gheața, după care am mers așa ud până unde stăteam, încât hainele ude înghețau pe mine. Abia mai puteam păși pentru că pantalonii se întăreau. Cu toate acestea, mi se pare că apa aceasta este cea mai rece. N-am mai văzut în viața mea o apă așa de rece.

Frate

Kelly, să știi că aproape am murit de frig din cauza acestei ape. (sora Kelly spune: „Dacă te simți bine, nu ți se va întâmpla nimic”). Așa este. Când te simți bine, nu ți se va întâmpla nimic.

Noi

suntem bucuroși pentru acest grup fericit care vine din diferite denominațiuni. Ei sunt copiii ai lui Dumnezeu adunați laolaltă. Aici sunt metodiști, bapțiști, prezbiterieni, nazarineni, pelerini sfinți, catolici, Martori ai lui IeHoVaH, pentecostali, etc., adunați împreună.

(Cineva

spune: „Chiar și un evreu”). Chiar și un evreu. Lăudat să fie Domnul pentru acela. Noi ne bucurăm pentru acest evreu, deoarece dacă n-ar fi venit El pentru evrei, nu știu unde am fi fost astăzi. Așa este.

Este

foarte frumos, și așa va fi și Cerul: vom fi adunați împreună din toate denomițiunile. Acesta-i motivul pentru care stăm toți împreună în locurile cerești în Hristos.

Aseară am

primit câteva întrebări, iar dacă va fi cu voia Domnului, voi încerca să răspund cât mai repede la ele în seara aceasta, înainte de a avea serviciul obișnuit de predicare. În încheierea trezirii, deci în seara aceasta, aș vrea să vorbesc despre un subiect de importanță vitală, „Până când ne va conduce Duhul Sfânt mai departe.”

Cred că

mulți dintre voi trebuie să se întorcă acasă, poate chiar acum dimineață, după acest serviciu, de aceea vreau să știți că apreciem foarte mult efortul vostru. Vă dorim un Crăciun vesel și toate cele bune pentru anul care vine. Dumnezeu să fie cu voi și să vă dăruiască mai mult din noua Viață pe care o căutați și după care flămânziți. Aceasta fac și eu: flămânzesc după mai mult din Dumnezeu.

După cum

v-am spus, am primit câteva întrebări, multe dintre ele referindu-se din nou la problemele din Matei sau din Evrei 6.4. Sora Mammie a spus cu câteva minute în urmă, că este foarte fericită să le audă, pentru că și ea a pus aceeași întrebare cu câțva timp în urmă. Acela este un lucru foarte, foarte izbitor, dar sunt sigur că ați prins cu toții, ce era. Acela nu era un creștin plin cu Duhul Sfânt.

Dacă

mergeți în Evrei 10.29, veți vedea că ceea ce spune El acolo este diferit, deoarece se referă la păcatul de neiertat al creștinului, al unei persoane umplute.

Dar

aceasta este un credincios de graniță care a gustat. Noi îi avem în toate bisericile. Oamenii aceștia vin la biserică și apreciază ceea ce face Dumnezeu, dar nu vor păși niciodată înăuntrul lucrării. Ei apreciază vindecarea divină de care se bucură cineva, dar ei înșiși nu fac niciodată efortul de a se ruga pentru un bolnav, de a merge la spital sau de a face ceva ce este corect. Vedeti? Cred că ați văzut cu toții astfel de oameni. Ei au gustat, au văzut. Așa cum am zis, fiii lui Cain, cananiții sau...

Când

israeliții a ajuns aproape de Canaan, aproape de intrarea în țară, s-au apropiat atât de mult încât au putut să guste din roadele țării, dar au zis: „Oh, noi nu suntem în stare, nu o putem face!” Însă Iosua și Caleb au știut că o pot face, pentru că aveau promisiunea lui Dumnezeu. Despre aceasta a încercat să vorbească Pavel în Evrei, despre cei care s-au apropiat atât de mult, dar nu au vrut să pună mâna pe El. Vedeti? Ei zic: „Ei spun: „O, eu merg la biserica aceea. Mă duc la o biserică sfântă, la o biserică penticostală. Eu merg acolo.”

„Dar ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”

„Oh, nu.
Eu nu l-am primit încă.”

Vedeti?

Acolo sunteți. Dar un credincios adevărat nu se odihnește până când nu intră în El. El trebuie să ajungă în El. Deci, cel despre care vorbește Pavel aici, este

credinciosul de graniță.

Dacă va

fi cu voia Domnului, în dimineața aceasta va fi un serviciu obișnuit de vestire a Evangheliei.

Cred că

s-au făcut toate anunțurile. Totuși, vreau să vă mai spun ceva. Aceasta este și pentru cei care nu mai pot rămâne pentru serviciul de deseară, ci trebuie să plece acasă. De câte ori aveți ocazia, treceți pe aici ca să-l ascultați pe păstorul nostru, pentru că avem un păstor adevărat, în persoana fratelui Orman Neville. Nu spun aceasta pentru că este prezent, ci pentru că îl cunosc de mulți ani și știu că în tot acest timp nu s-a schimbat deloc. A rămas același Orman Neville, slujitorul Domnului, iar voi vă puteți baza pe el pentru că este un om loial și credincios și un predicator minunat.

Am avut

ocazia să ascult predicatori din întreaga lume, dar el atinge unele lucruri care pur și simplu mă uimesc. De fiecare dată când îl ascult, iau cam cincisprezece texte din predica lui și mi le scriu jos, iar când merg acasă, spun: „O, dar aceasta poate fi un mesaj! Dar aceasta?“, după care mi le trec jos.

Prin

urmare, sfatul meu este să veniți să-l ascultați și să vă asociați cu poporul nostru. Ei sunt oameni săraci, cu adevărat săraci, dar Îl iubesc pe Domnul și vă iubesc și pe voi. Ne bucurăm că ați fost împreună cu noi și ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum

haideti să ne plecăm capetele pentru un moment, înainte de a ne apropia de Cuvânt.

Îndurătorule

Domn, venim înaintea Ta cât putem de respectuoși, în Numele lui Isus, pentru că ne-ai făgăduit că vom primi orice lucru pe care îl cerem în Numele Lui.

Rugămintea noastră este, o, Dumnezeule, să ne faci o cercetare în dimineața aceasta.

Îți

mulțumim din adâncul inimii pentru tot ce ai făcut pentru noi în săptămâna aceasta, pentru că multe inimi mâhnite au fost înveselite; mulți bolnavi au fost vindecați și mulți dintre cei care au avut confuzii cu privire la Cuvânt, strigă acum biruința prin Isus Hristos. Îți mulțumim pentru aceste lucruri și Te rugăm, Doamne, să ne cercetezi și astăzi din nou, pentru că ne-am adunat oameni din diferite denominațiuni: unii având diferite crezuri, alții având neînțelegeri cu privire la unele Scripturi, dar toți având dorința de a ne întâlni cu Tine. Noi suntem adunați în locurile cerești în Hristos Isus și Te rugăm să lași ca Duhul Tău să Se reverse proaspăt peste toți. Dă-ne o umplere și o ungere proaspătă în această dimineață, Doamne.

Te rugăm

să-i vindeci toți bolnavii, suferinzii și pe cei ce sunt în nevoi. Aici este un bărbat în cărucior, alții au probleme cu inima, alții au cancer, etc. Ei sunt pe moarte, Doamne, iar medicii din țară au diagnosticat cazurile lor și au mers cât au putut de adânc, poate i-au operat, dar sunt încă ținuți de diavolul care este hotărât să le ia viața. Tată, ei pot tăia cu bisturiul, pot să pună la loc o mână ruptă, dar Diavolul se furișează în alt colțișor și începe să roadă din nou, pentru că știe să se ascundă foarte bine de medici. Dar, Dumnezeule, el nu se poate ascunde de Tine, fiindcă Tu știi exact unde se află el, iar prin credință în Cuvântul Tău și prin Puterea Ta, trebuie să plece.

Acesta

este motivul pentru care Te rugăm să faci ca fiecare lucru rău să-i părăsească pe oameni, astfel încât să primească sănătate și să se poată bucura de binecuvântările Domnului Dumnezeului nostru.

Ascultă-ne,
pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aici sunt
așezate multe batiste, așa că ne vom ruga și peste ele. Dacă nu aveți o batistă
aici, scrieți-ne și vă vom trimite imediat una. Noi facem acest lucru pe baza
textului din Fapte 19, unde scrie că se luau batiste și șorțuri de la oameni și
se rugau peste ele.

În
dimineața aceasta vom citi din cartea lui **Isaia, capitolul 1**.

În timp
ce vă deschideți Bibliile, vreau să vă spun ceva despre serviciul de vindecare
ce va urma.

Noi nu
încercăm să spunem că aici se promovează vindecarea divină ca un lucru major,
prioritar,
pentru că nu este așa. Niciodată nu poți face ca ceva care este minor să devină
principal, major, dar credem că 85% din slujba lui Isus Hristos a fost dedicată
vindecării divine. De ce a făcut aceasta? Pentru a atrage atenția oamenilor,
astfel încât să poată vedea că El este Dumnezeu.

Acesta
este motivul pentru care a spus:

*„Dacă
nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*

Dar dacă

le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și că Eu sunt în Tatăl.” (Ioan 10.37-38).

Și ce au

spus ei? „Cum, Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu?” Vedeți? „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” (v.33).

Dar El nu

se făcea, ci era Dumnezeu. Dumnezeu era în acel trup ce carne. De aceea, a spus El: „Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările pe care le fac.” Vedeți? „Credeți măcar lucrările..., căci ele sunt de la Dumnezeu.”

Ei bine,

la fel este și astăzi. Pe tot pământul nu există nici un om care să fie Dumnezeu. Sigur că nu! Noi toți suntem ființe umane, suntem născuți în păcat, zămisliti în fărădelege și am venit în lume prin minciună, dar în săptămâna aceasta am vorbit cât se poate de clar și am arătat că odată, Dumnezeu a trăit deasupra creației Sale, din cauza păcatului. Apoi a locuit în mijlocul creației Lui, în forma unui trup uman, Isus Hristos. El a venit într-un cort asemenea nouă, a locuit cu noi făcut trup printre noi, a purtat păcatul nostru și a suferit durerea și agonia morții în locul nostru. Dar prin moartea și învierea Sa, a sfințit o Biserică să poată locui în ea.

Așa L-am

avut pe Dumnezeu deasupra noastră; pe Dumnezeu cu noi; și pe Dumnezeu în noi.

Isus

spunea: „În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20). Vedeți, acela-i Dumnezeu

lucrând prin noi. Astfel, când o persoană este pe deplin predată Duhului Sfânt și vorbește, nu vorbește ea, ci Duhul Sfânt din ea. Eu știu aceasta din micuța experiență pe care am avut-o cu Hristos, pentru că a fost un timp când El m-a ajutat să mă predau Lui într-o asemenea măsură încât ajungeam într-o stare în care nici nu mai știam ce spun. Și vă spun: eu n-aș fi rostit acele cuvinte pentru nimic în lume, dar El în mine, le-a spus.

Hattie,

doamna care stă acolo în spate și încă vreo opt sau zece persoane de aici, care au fost prezente când a venit această slujbă nou, știu cum Duhul Sfânt S-a îndreptat spre acea femeie și i-a spus să ceară orice dorește și îi va fi dat. Credeți că aș fi putut spune eu așa ceva? Dacă aș putea, aș face-o chiar acum, dar eu nu pot spune așa ceva.

După ce

am rostit acele cuvinte, am început să tremur și am devenit slab. Fratele Banks Woods stătea lângă mine. Transpirația îmi curgea din mâini și m-am simțit atât de slab, încât m-am ridicat și am părăsit casa. M-am speriat foarte tare, dar cererea femeii a fost una din cele mai mari lucruri pe care le-ar putea cere cineva și a fost onorată. Vedeți? Acela a fost Dumnezeu, nu un om, pentru că oamenii nu pot să facă așa ceva.

Isus i-a

spus aceluia copac: *„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”* (Marcu 11.14). Cât de repede s-a împlini? Acele cuvinte au început să lucreze chiar atunci, iar în dimineața următoare când au trecut pe acolo ucenicii au zis: *„Uite ce repede s-a uscat popul acela!”* Deci a doua zi, copacul era deja uscat, iar Isus le-a zis ucenicilor Săi: *„Aveți credință în Dumnezeu!”* după care a adăugat:

„Adevărat

vă spun, că dacă va zice cineva...” Vedeți cum scrie? El nu a spus „dacă voi zice „Eu”, ci **„dacă va zice cineva muntelui**

acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce va zice se va face, va avea lucrul cerut.” (v.23). Acesta este Dumnezeu în voi! Cine altcineva poate muta un munte din loc, afară de Dumnezeu? Cine poate aduce la îndeplinire aceste lucruri, dacă nu Dumnezeu?

Astfel,
dincolo de orice îndoială, puteți vedea că Dumnezeu este în poporul Său, ceea ce înseamnă că ar trebui să ne respectăm și să ne iubim unii pe alții. În ciuda tuturor barierelor noastre denominaționale, s-ar cuveni să ne iubim oricum unii pe alții. Nu contează dacă nu putem fi de acord. Nici apostolii nu s-au înțeles întotdeauna. Astfel, la un moment dat au vrut să știe cine va fi cel mai mare între ei și multe alte lucruri de felul acesta. Chiar și Petru cu Pavel au avut o neînțelegere, dar aceasta nu înseamnă că s-au despărțit. Scopul pentru care luptăm noi astăzi, este întărirea legăturilor dragostei, pentru că toți: metodiști, bapțiști, prezbitierieni, luterani, sau orice altceva am fi, suntem toți împreună, ca o unitate creștină. Noi toți încercăm să fim umpluți cu Duhul, să ne ducem mai aproape de Dumnezeu. Aceasta-i viziunea.

Ați
deschis la **Isaia 1**? Atunci haideți să citim de la versetul **14 la 20**, apoi, cu voia Domnului, îmi voi lua titlul mesajului din versetul 18:

„Sufletul

Meu urăște lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară;

Mi-e scârbă de ele.

Când vă

întindeți mâinile, îmi întorc ochii de la voi; și oricât de mult v-ați ruga, n-ascult; căci mâinile vă sunt pline de sânge.”

„Spălați-vă

deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele cele rele pe care le-ați

făcut! Încetați să mai faceți răul!

Învățați-vă

să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, ocrotiți pe văduvă!”

„Veniți

totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul,

se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.

De veți

voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării;

dar de

nu veți voi și nu veți asculta, de sabie veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit.”

Voi știți

că mai nou se aude vorbindu-se despre tot felul de conferințe, unde oamenii se adună laolaltă. Despre aceasta vorbește și Dumnezeu aici: despre o consfătuire cu poporul Său: „*Haideți să ne judecăm*”. Aceasta am făcut noi în ultimele câteva zile.

Astăzi,

toate afacerile lumii și ale națiunii se bazează pe consfătuiri. Cred că vă mai amintiți cu toții că nu demult a fost Conferința celor Patru, unde s-au adunat patru dintre marii lideri ai lumii, iubitori ai păcii, pentru a încerca să

hotărăscă ce este mai bine pentru omenire. Apoi a fost Conferința de la Geneva, unde oamenii păcii s-au adunat laolaltă pentru a discuta cu privire la pacea lumii. Aceasta a fost Conferința de la Geneva.

După

aceasta, dacă nu mă înșel, a mai fost o Conferință în Paris, unde s-au discutat tot felul de probleme de pace, iar acum, iubitul nostru președinte Dwight Eisenhower,

face un turneu în jurul lumii libere, așa că ziarele și radioul prezintă tot timpul rezultatele discuțiilor avute de el cu liderii celorlalte națiuni.

Vedeți,

au loc consfătuiri după consfătuiri, iar ziarele scriu despre primirile călduroase care i se fac președintelui nostru, despre faptul că pretutindeni se cântă cântece americane și se flutură stegulețe americane, unii dându-i chiar și daruri. Aceasta fac oamenii iubitori de pace. Eu cred că ar trebui să ne rugăm pentru domnul Eisenhower, în timp ce depune atâtea eforturi ca această țară să fie liberă și să putem avea adunări ca aceasta de azi. Adevărul este că America, cu tot păcatul și cu toate problemele ei, este încă cel mai bun lucru pe care-l are lumea. Dumnezeu s-o ajute să rămână întotdeauna așa, pentru că avem câteva principii bune, iar acest pământ a fost scaldat în sânge tocmai ca ele să rămână cum sunt acum. Eu cred că ar trebui să ne rugăm tot timpul ca Dumnezeu să fie cu domnul președinte, pentru că este bătrân și sănătatea lui nu este prea bună. Chiar dacă nu sunteți de acord cu politica pe care o duce, rugați-vă

pentru el, deoarece încearcă să facă tot ce poate mai bine.

Pentru ce

se țin consfăturile? Care este scopul lor? Sigur au un scop, pentru că astfel nu și-ar avea rostul. Ei se adună pentru că doresc să ia o decizie cu privire la ceea ce este mai bine să se facă în continuare. Deci, scopul consfăturilor este să se ajungă la o decizie comună.

Dar

înainte ca să aibă loc consfătuirea, trebuie ales un loc unde să se țină acea întâlnire, iar dacă ați observat, ei au ales întotdeauna numai locuri frumoase. Eu am fost la Geneva, unde a fost Conferința de la Geneva, am fost la Paris și în diferite locuri unde s-au ținut conferințe; și am fost și în clădirea Națiunilor Unite. Oh, peste tot este foarte frumos, mai ales la Geneva. Eu cred că ei s-au și gândit să aleagă aceste locuri frumoase, pentru că atunci când te afli într-un loc liniștit și frumos te simți foarte bine sufletește. Aceasta este părerea mea.

De multe

ori, când urcam pe munte și priveam apusul soarelui eram atât de mișcat, încât toate diferențele și îndoielile dispăreau. Deci, ei aleg locurile cu grijă pentru că acolo trebuie să se ia hotărâri importante.

Și mai

este ceva ce aș vrea să rețineți: Consfăturile se țin numai atunci când apare o problemă crucială sau când este un timp de încordare, de neliniște.

Astfel,

Conferința celor Patru s-a ținut din cauză că cel de-al doilea Război Mondial a fost pe punctul să le scape din mână. Din cauza aceasta s-au adunat și au pus la punct o strategie comună, pentru că era un moment crucial; era un timp când întreaga lume liberă putea exploda. Dacă domnul Churchill, domnul Roosevelt și ceilalți, nu ar fi ținut această ședință, Hitler ar fi devenit dictatorul lumii. De aceea se țin conferințele, de aceea sunt alese anumite locuri și de aceea trebuie să aibă loc. Așa se întâlnesc ei, iar acelea au fost conferințe mari. Eu nu am nici o îndoială în mintea mea, dar timpul și glasul nu-mi va permite să vorbesc despre celelalte conferințe care s-au ținut de-a lungul veacurilor și despre care am citit, din zilele lui Faraon și așa mai departe. Tot timpul s-au ținut aceste mari conferințe ale sistemului acestei lumi.

Dar și

Dumnezeu a ținut **câteva consfătuiri mari**, atunci când lucrurile au ajuns în situații cruciale. Și **prima** pe care mi-o pot aminti, pe acest pământ, **a fost în grădina Eden**, când îngerii lui Dumnezeu s-au dus Acasă plângând și au spus: „Copilul Tău a căzut. A păcătuțit, a încălcat poruncile Tale!” Trebuia să se facă ceva deoarece Creatura lui Dumnezeu a căzut din har și a fost supusă despărțirii veșnice din prezența Dumnezeului și Făcătorului ei. Acela a fost un moment crucial, pentru că Împăratul cerului spusese: „...în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Geneza 2.17b). El a avut încredere în fiul Său, dar iată că acesta i-a încălcat porunca, iar acum trebuia luată o hotărâre pentru că era în joc creația Sa, lucrarea propriilor Sale mâinilor, iubirea inimii Sale, lumina ochilor Săi. Da, ceva trebuia făcut, de aceea a trebuit să se țină o Consfătuire.

Dumnezeu

a ales un anumit pom în grădina Eden, așa că i-a chemat pe Adam și pe Eva acolo și a ținut o consfătuire cu privire la remediul necesar reparării oribilului păcat săvârșit de copiii Săi. Conferința lui Dumnezeu. Și acolo s-a luat o decizie, pentru că în orice consfătuire se ia o decizie. Astfel, s-a hotărât că deoarece Eva a luat viața din lume, tot ea trebuia să aducă viața în lume; apoi s-a pronunțat hotărârea luată cu privire la șarpe și cea privitoare la Adam, care fiind dumnezeul pământului a tras în moarte întreaga creațiune.

Apoi pot

să-mi amintesc **o altă Consfătuire pe care a avut-o Dumnezeu cu un proroc care fugea de însărcinarea pe care o considera prea mare pentru el.**

Da, el a fugit în pustie unde și-a luat o soție și a trăit patruzeci de ani. Un profet uns de Dumnezeu, cu o însărcinare mare, născut în lume ca profet. Dar a făcut o mare greșală prin faptul că a luat problema în mâinile sale, în loc s-o încredințeze în mâinile Domnului și să urmeze instrucțiunile Lui. Astfel, a omorât un om, iar de teama lui Faraon a fugit în pustie și a stat acolo patruzeci de ani. În acest timp, robia era atât de grea pentru sclavii din Egipt, spatele lor era atât de rănit și inimile lor atât de frânte, încât strigătele lor disperate au ajuns înaintea lui Dumnezeu, care a fost obligat să țină o Conferință. Există o cale de a forța o Conferință, iar voi puteți face o

demonstrație în viața voastră.

Povara

oamenilor și strigătele lor erau așa de mari încât Dumnezeu a fost silit să țină o Consfătuire, iar când El ia o decizie așa trebuie să fie. Astfel, încă înainte de întemeierea lumii, El a scris în Cartea Vieții Mielului numele unui om care urma să fie trimis cu scopul de a elibera poporul Său din robie. Toate lucrurile au fost planificate mai dinainte de Dumnezeu. Numele acelui om era Moise, slujitorul Său. Deci, Moise a fost ales de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii ca eliberator al poporului său, deși a înaintea lui Dumnezeu.

Aceasta

ar trebui să ne dea încredere și curaj și nouă, celor care am eșuat înaintea lui Dumnezeu, deoarece mai avem o șansă. (Fratele Branham bate o dată din palme). Noi greșim în fața Lui ca biserică; noi am greșit în fața Lui ca popor, dar haideți să convocăm o consfătuire, să vorbim cu El despre aceasta, ca să vedem ce ne va spune și la ce decizie suntem conduși.

Și omul

lui Dumnezeu a greșit, iar Dumnezeu a trebuit să ceară o conferință. El nu putea folosi pe nimeni altul, pentru că l-a ales pe Moise. Astfel, odată l-a călăuzit până dincolo de pustie și a ajuns undeva aproape de Sinai, în, într-un anumit loc, la un tufiș. El s-a gândit: „Îl voi aduce pe Moise aici sus. Acesta este un loc potrivit, departe de oile lui, departe de soția lui, departe de copiii lui, departe de ceilalți oameni, și voi ține o consfătuire cu El.”

Și în

timp ce vorbea cu profetul Său, ei au ajuns la problema care trebuia rezolvată, iar Domnul a zis: „Am auzit strigătele poporului Meu. De aceea te-am chemat, Moise. Am auzit strigătele poporului Meu acolo jos și Îmi amintesc că am făcut

o promisiune pe care vreau s-o țin, de aceea, Te trimit acolo jos.”

Și Moise

a răspuns: „Dar cine sunt eu? Nici măcar nu pot vorbi bine.”

Atunci

Domnul i-a spus: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul” (Exod 4.11), dar Moise continua să se plângă pentru că voia să vadă slava Domnului.

Și El i-a

zis: „Moise, dacă vrei să știi Cine sunt Eu, Eu sunt Dumnezeu minunilor. Aruncă-ți toiagul jos și vei vedea aceasta.” Și imediat toiagul s-a transformat în șarpe. Apoi Domnul a zis: „Bagă-ți mâna în sân.” Și iată că atunci când a scos-o afară, mâna îi era plină de lepră, iar când a băgat-o din nou în sân, era din nou sănătoasă.” (vezi Exod 4. 1-7).

„Știi

cine sunt Eu, Moise? Sunt Dumnezeu care vindecă; sunt Dumnezeu care face minuni, Eu sunt IahVeh Dumnezeu.”

Atunci

Moise a zis: „Acum am văzut cu adevărat slava Ta, dar înainte de încheierea acestei consfătuiri, aș vrea să Te mai întreb ceva. Cine să-i spun lui Faraon că m-a trimis?”

„Spune-i

că Cel ce se numește „Eu sunt” te-a trimis.”

Vedeți?

Nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci „Eu sunt”, prezentul continuu „Același ieri, azi și în veci.” „Eu sunt” („sunt” = verb la indicativ, timpul prezent, ceea ce înseamnă că acțiunea se petrece acum.)

Deci, „*Eu sunt, te-a trimis*”. (vezi Exod 3.14).

Moise a primit însărcinarea lui Dumnezeu, s-a dus jos în Egipt și a scos poporul din robie. Israelul a fost poporul lui Dumnezeu câtă vreme a stat în robia egipteană, dar din momentul când a ieșit afară de acolo, a fost „Biserica lui Dumnezeu”, pentru că cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați sau scoși afară”. Deci ei au fost scoși din mijlocul lumii și sunt biserica.

Aceasta sunt în dimineața aceasta, toți cei ce sunt chemați afară din lume, indiferent ce etichetă de denominațiune au pe ei. Dacă sunt chemați afară, ei sunt separați pentru Dumnezeu și au devenit mădularele Bisericii Sale. Deci, Israelul s-a separat de restul lumii, a jertfit mielul, și a pus sângele pe ușciorii ușii.

Aș vrea să observați ceva foarte izbitor aici. Moise a poruncit ca ei să ia isop, să-l înmoaie în sângele mielului și să stropească pragul de sus al ușii. Desigur, sângele mielului reprezenta Sângele lui Hristos. Isopul era o iarbă obișnuită; o puteți găsi pretutindeni. Trebuie doar să vă aplecați și puteți lua o mână plină. Aceasta arată că este foarte ușor să aplicați Sângele; iar ierburile reprezentau credința, credința în Dumnezeu. Voi nu trebuie să mergeți în altă parte, ci doar luați credința în Dumnezeu să aplicați Sângele pe inima voastră și spuneți: „Eu sunt separat de lucrurile lumii pentru că în dimineața aceasta, aplic Sângele Lui peste cazul meu, prin credință. Voi fi vindecat pentru că aplic Sângele peste ușciorii inimii mele. Nu voi lăsa îndoiala să mă clatine din nou, ci mă voi proteja prin aplicarea Sângelui lui Isus, prin credință

(isopul meu), peste ușa mea, și nu va intra nici un dușman înăuntru. Niciodată nu voi fi necredincios în Cuvântul lui Dumnezeu.” Este atât de simplu.

După ce

s-au separat, ei au fost un popor chemat afară, au pornit în marș și au ajuns la Marea Roșie, unde au trebuit să ceară o oprire pentru că nu mai puteau înainta.

Marele

general Iosua, a trebuit să ridice mâna, iar trâmbița a dat semnalul de oprire: „Stați! Opriți marșul, pentru în fața noastră este un obstacol! De-o parte și de cealaltă sunt munții, iar în față se află marea, așa că nu mai putem înainta.” Când Biserica se oprește undeva, Satan biruiește. Ea trebuie să se miște constant și rapid, să mărșăluiească spre Sion. Nu lăsați Biserica Dumnezeului celui viu să se facă vinovată vreodată de oprire pe calea Domnului!

Astfel,

ei s-au oprit și au spus: „Ce se întâmplă aici?” Și de îndată ce s-au oprit și și-au ridicat corturile ca să se odihnească puțin, au auzit zgomot de roți. Singura cale de scăpare pe care au avut-o era în spate, dar de acolo a venit armata lui Faraon și le-a închis-o.

Voi,

soldații, știți această strategie. Ei erau practic închiși, prinși în cursă. Astfel, în fața lor era Marea Roșie, poate două-trei mile de traversat, iar de-o parte și de alta erau munții înalți pe care nu aveau cum să-i urce. Erau risipiți ca o turmă de oi; o țintă ușoară pentru orice arcaș. O, și în spatele lor era vrăjmașul care se apropia tot mai mult din cauză că se opriseră.

Prieteni,

aceasta arată că în marșul nostru spre Țara făgăduită, vrăjmașul este doar la o săritură sau două în urma noastră, de aceea nu ne putem opri la această

trezire. Aceasta nu poate fi chemarea la o haltă. Continuați să mergeți înainte! Mergeți mai departe! Nu faceți nici o oprire, pentru că vrăjmașul este foarte aproape, este chiar în spatele vostru.

Imediat

ce Israelul s-a oprit, s-a și văzut în spate armata lui Faraon care venea în goană după ei. Roțile carelor de luptă uruiau ridicând praful din jur, iar soldații scoteau strigăte de biruință. Ce timp! Disperarea a împins oamenii până aproape de nebunie, dar printre ei se afla un bărbat care știa că nu este nici un motiv de tulburare sau de frică, deoarece el avusese o consfătuire cu Dumnezeu. Mai mult, el știa că trebuie să aibă o nouă consfătuire cu Dumnezeul lor, așa că s-a urcat pe dealul acela, la o anumită stâncă, departe de privirile copiilor lui Israel, și acolo a avut o consfătuire cu El. „Doamne”, zicea Moise, „noi am mărșăluit până în locul acesta, dar ne-a oprit un obstacol. Am fost nevoiți să facem o oprire.”

În aceeași

situație este și fratele nostru care stă în acest cărucior cu roțile, și la fel ești tu, care stai aici cu cancer sau cu o boală de inimă și știi că vei muri în curând. Vrăjmașul v-a oprit, v-a adus la o stație. Înainte ca vrăjmașul să vă biruiască, voi vă opriți la o stație. Poate în viața voastră este ceva care v-a determinat să vă opriți, dar orice ar fi, voi aveți încă ocazia unei Consfătuiri cu El. Haideti să facem ceva cu privire la aceasta. Indiferent cine este dușmanul, el nu este niciodată prea mare pentru Dumnezeul nostru. Noi avem nevoie de o Consfătuire cu El.

Deci,

Moise s-a dus sus, în spatele unui anumit loc și a ținut o consfătuire cu Dumnezeu pentru că știa ce să facă.

Poate

nici voi nu știți ce să faceți. Poate sunteți păcătoși și ați făcut multe păcate. Poate ați fumat atât de mult încât nu mai puteți fuma, dar nu vă puteți

lăsa de el. Poate ați băut până nu ați mai putut, și nu vă puteți lăsa. Poate ați ajuns într-un loc că sunteți atât de plini de păcat și de poftă, încât trebuie să vă uitați după orice femeie pe care o vedeți. Greșit! Poate v-ați pervertit chiar resursele voastre naturale; poate ați ajuns la un blocaj, dar nu contează unde sunteți, pentru că Dumnezeu este gata să vină la voi și să vorbească cu voi într-o conferință.

Poate

ti-ai părăsit căminul; poate ți-ai părăsit soțul sau soția; poate ai fugit de la copii. Poate în viața aceasta există multe lucruri în care te-a prins vrăjmașul, dar amintește-ți fratele meu, soră, tu ai încă dreptul la o conferință cu Dumnezeu. Da, domnule. Vorbește cu El. *„El este ajutorul potrivit în timp de nevoie.”*

Apoi

vedem că Moise a avut o conferință, iar acolo el a spus: „O, mare Conducător al lui Israel, noi am făcut toate acestea la porunca Ta. Eu am condus poporul întocmai cum mi-ai spus s-o fac. Am acoperit poporul cu sângele mielului; am adus plăgile din cer și am făcut tot ce mi-ai poruncit, dar acum iată-ne prinși în cursă. Ce trebuie să fac, Doamne? Eu trebuie să am această conferință cu Tine.” Poate Moise a stat pe vârful acelei stânci sau în apropierea ei, în crăpătura stâncii, în acel loc ales, în acel ceas crucial, pentru că trebuia să se facă ceva sau aveau să fie striviți sub roțile carelor lui Faraon. Copilașii ar fi fost zdrobiți de stânci, mamele lor ar fi fost despicate cu sabia sau violate, iar bărbații masacrați. Ei ajunseseră într-un moment crucial.

Poate că

într-un astfel de moment crucial ați ajuns și voi. Desigur, nu sunteți în aceeași situație ca ei, dar poate sunteți doborâți de un cancer sau de alte boli. Poate sunteți biruiți de păcatul care vă va arunca în iadul Diavolului, despărțindu-vă de Dumnezeu. Țineți repede o consfătuire.

Când s-a

ținut această conferință, Dumnezeu a stat pe stâncă alături de Moise și i-a zis: „Du-te în tabără, Moise! Du-te înapoi, vorbește poporului și spune-i să meargă înainte, pentru că Eu voi face o cale. Eu sunt Dumnezeul care face o cale. După ce s-a terminat consfătuirea, Moise a plecat din prezența lui Dumnezeu ducând poporului porunca de a merge înainte. Astfel, el s-a dus jos și a spus: „Nu te teme, Israele! Stați liniștiți, pentru că astăzi veți vedea Puterea Dumnezeului nostru. Mergeți spre mare! Nu pășiți în afara poruncii Lui, pentru că Domnul a spus: „Mergeți înainte!” Țara promisă ne aparține! Dușmanul acesta este în calea noastră și ne oprit, dar Dumnezeu a spus: „Mergeți înainte! Continuați să mergeți!”

Aceasta

este problema cu biserica de astăzi. Dumnezeu vă cheamă și vrea să vă dea dar după dar, putere după putere și har după har, dar voi vă organizați și spuneți: „Nu pot merge mai departe pentru că biserica nu-mi dă voie!” Vedeți? În Dumnezeu nu există loc de haltă; nu există loc pentru denomițiuni, nici pentru anumite standarde, ci tot ce trebuie să facem, este să mergem înainte. Vorbiți Cuvântul lui Dumnezeu și mergeți înainte! Doar continuați să mergeți înainte. Mișcați-vă! Dumnezeu spune că așa este corect, este bine. Voi aveți însărcinarea voastră.

Dacă ei

spun: „Păi, eu m-am dus la biserica mea și ei mi-au spus că nu ar fi trebuit să merg la tabernacolul acela. Sunt total derutat și nu știu dacă ar trebui să am Duhul Sfânt sau nu.” Indiferent ce spun ei, făgăduința este a voastră: *„Ea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.”* (Fapte 2.39).

Ce?

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, așa a spus El. Mergeți înainte! Priviți vrăjmașul risipindu-se! Priviți Marea Roșie deschizându-se! Țineți o consfătuire cu El și mergeți înainte pentru că marea se va deschide. Dumnezeu este Calea de scăpare și El a făcut o cale direct spre țara promisă. El a îndepărtat orice a stat în calea Lui. Dacă vi se pune ceva în cale, țineți o

conferință cu Dumnezeu, vorbiți cu El și mergeți înainte!

Aceasta îi spune Dumnezeu și lui Isaia aici, în textul citit: „Oh, tu ești păcătos! Păcatele voastre sunt ca purpura, de ce nu veniți să ne judecăm? De ce nu veniți să discutăm despre aceasta cu Mine? Harul Meu vă este de-ajuns.”

Consfătuirea de la Marea Roșie.

Cu mulți ani în urmă a avut loc o altă consfătuire despre care aș vrea să vorbesc puțin. Acea consfătuire s-a ținut în cer și s-a discutat despre Planul de mântuire, iar Dumnezeu a hotărât să se facă Om, să vină jos și să ia blestemul asupra Sa. Nu ar fi fost corect din partea Lui să trimită un înger sau orice altă ființă. Chiar dacă ar fi avut un Fiu, n-ar fi fost corect din partea Lui să-L trimită pe El.

Vedeți?

Nu ar fi fost corect din partea mea să îl fac pe Iosif să sufere pentru lucrurile pe care le-am judecat eu și cu privire la care am dat o sentință. Nu aș fi corect, dacă aș face aceasta. Dacă am dat o sentință, iar apoi vreau să fac răscumpărarea, singurul mod de a face aceasta este să iau asupra mea pedeapsa dată. Acesta este semnul. Aceasta este lovitura de moarte dată Satanei.

Acum, n-aș vrea să vă jignesc nici pe cei ce sunteți catolici, nici pe protestanți, dar voi încercați să îl faceți pe Isus un Dumnezeu puțin mai prejos decât Dumnezeu; un Dumnezeu mai mic. Voi îi tăiați din picioare, îl coborâți puțin mai jos, sub capul lui Dumnezeu, îl faceți un Dumnezeu mai mic. Voi sunteți foarte greșiți! Isus a fost Om. El S-a numit Fiul omului. Acea a fost lovitura de moarte pentru Diavolul. Diavolul este înalt; el și-a zidit o împărăție mai frumoasă decât a lui Mihail, iar Cain, fiul lui,

a vrut să facă un altar mai frumos, din toate fructele lui și alte lucruri. Dar Dumnezeu nu locuiește în acel fel de frumusețe. Nu credeți aceasta? Uitați-vă ce cale a ales Dumnezeu ca să dea lovitura de moarte păcatului. Uitați-vă cum a venit El. Cum a ales El să vină? În cer s-a ținut o consfătuire, iar îngerii au întrebat:

„Tată,
cum vei merge jos? Cum vei face aceasta?”

„Voi
deveni unul dintre ei pentru că Legea Răscumpărării cere un Răscumpărător înrudit. Din cauza aceasta, voi fi Eu Însumi Om.”

Aceasta
este lovitura care l-a
doborât pe Satana. Și cum a venit? A fost născut. El ar fi putut veni jos însoțit de heruvimi; ar fi putut veni jos pe scări de aur; ar fi putut suna din trâmbiță în ceruri și apoi să pășească pe pământ spulberând tot răul, dar când a avut acea consfătuire, El a decis să vină ca un Copil.

Astfel, în Isaia 9.6 citim: *„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umerii Lui: Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Domnul păcii, Dumnezeul Puternic, Părintele veșnicilor. Și domnia Lui nu va avea sfârșit.”*

De aceea,
Domnul Înșuși vă va da un semn: *„Un Copil”*,
nu un Dumnezeu. *„Un Copil.”* Priviți
unde S-a născut El. În acea consfătuire a trebuit să se decidă și locul unde urma să se nască, pentru a fi convingător că era un Om. Astfel, El S-a născut într-un grajd. În locul palatelor de fildeș, în locul unei escorte formate din îngeri sau heruvimi, în locul splendorii cerurilor, El S-a pus într-un grajd,

pe gunoiul animalelor, pe murdăria animalelor, pe mizeria și murdăria lumii. Da, El a fost Om. Nu a fost un Dumnezeu mai mic, ci a fost Om, născut ca noi, prin murdăria nașterii, venind prin pântecul unei femei. Nu un Dumnezeu, ci un Om! El nu a venit ca Fiul cel mai mare, ci nu era nimic.

Voi

vedeți în adunări semnul deosebirii, Prezența Dumnezeului celui viu; vedeți semnele Lui peste tot, dar dați-mi voie să vă spun ceva, frate și soră: nu a fost niciodată un semn mai izbitor decât semnul pe care l-au dat îngerii păstorilor: „*Îl veți găsi într-un grajd, înfășurat în scutece.*” Astfel, puteți vedea ceea ce este Dumnezeu. Aceasta mă mișcă, astăzi.

De ce atunci când vine în oraș o trezire ținută de un evanghelist renumit, primarul și toți sus-pușii, bine îmbrăcați, se uită cu dispreț la săracii care stau deoparte? De ce îi numiți „mari” pe lucrătorii care au o mare educație, o dicție impecabilă și fluentă, care vă gândilă înțelegerea, dacă cei simpli și săraci nu înțeleg nimic? Nu vedeți că Dumnezeu Se descoperă în umilință și în simplitate? „*Iată semnul după care-L veți cunoaște: „...Pruncul va fi înfășurat în scutece și culcat într-o iesle; peste gunoiul vitelor și oilor.*”

O,

Doamne! „Acesta este un semn pentru voi: *veți găsi Pruncul acolo...*”

De multe

ori oamenii se gândesc: „În tabernacolul acela prăpădit, unde vorbesc niște predicatori care abia cunosc Abecedarul? Acolo unde merg numai gangsteri și contrabandiști, oameni simpli și fără educație, care vorbesc ca oamenii de la țară? Nu-L veți găsi niciodată pe Dumnezeu acolo!” Dar chiar acolo Îl veți găsi: înfășurat în scutece, în umilință, în simplitate.

Voi

credeți că El vine într-un loc măreț, dar dacă vreți să aveți cu adevărat o consfătuire

cu Dumnezeu, luați un grup de oameni ca aceia, apoi vom sta de vorbă. Abia atunci veți vedea lucrarea lui Dumnezeu! El nu a ales niciodată un sculptor, un artist mare, sau ceva de felul acesta, ca să-i dea apoi o vorbire intelectuală, ci întotdeauna a ales ceva ce era neînsemnat, un nimic, pentru că așa a procedat prima dată.

Nu

demult, cineva a spus: „Dacă acest discernământ, aceste vindecări și alte lucruri au fost de la Dumnezeu, le-ar fi avut ierarhia catolică.” De ce nu a avut-o ierarhia ebraică? Pentru că El nu S-a născut într-un palat, ci într-un grajd; El n-a avut haine tricotate de mână, ci a fost învelit într-o cârpă ce se pune pe partea din spate a jugului boilor. Măcar că era Fiul lui Dumnezeu, Cortul în care a locuit Dumnezeu, El a fost așezat pe o grămadă de gunoi. Da, așa a hotărât El să vină, iar nouă ne trebuie gulere întoarse, vestoane, tunici și biserici mari și frumoase, cu clopotnițe de aur. *„Iată semnul după care Îl veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.* Acela este un semn pentru voi.

Dumnezeu

locuiește în umilință, nu în pompă, pentru că aceea a fost întotdeauna ideea diavolului. Dumnezeu vine în umilință: „Acesta va fi semnul.” Nu un Dumnezeu mai mic, ci un Om. Un Om! El a plâns ca un copil, când a fost Copil; S-a jucat pe stradă ca un băiat, când a fost

Băiat; a lucrat în atelierul de tâmplărie a lui Iosif, ca un muncitor; a mâncat când l-a fost foame; a transpirat când l-a fost cald; a plâns când a fost trist. De ce toate acestea? Pentru că a fost Om.

„Acesta

va fi semnul pentru voi: Dumnezeu va locui cu voi, într-un smerit...” El nu va fi un om mare, un încrezut, ci va fi un Om mic, de jos, fără avuție. Un semn! Acea este moartea care l-a lovit pe Diavolul. Acea este moartea care lovește

orice denomiñaune și toată pompa și slava acestei lumi. Aceea este o lovitură mortală, pentru că Dumnezeuul cerului a ales să vină în felul acela. Aceasta s-a hotărât la conferință. El nu trebuia să vină în felul acela. El era Dumnezeuul cerului, dar a ales să vină ca un Copil. Aceasta a fost hotărârea luată la conferința din cer.

Dați-mi
voie să mai amintesc două sau trei consfătuiri.

A fost
odată un Om care a trăit o viață desăvârșită timp de treizeci de ani și jumătate; un Om care a dorit să trăiască tot atât de mult cât dorim fiecare din noi; un Om care avea pentru ce să trăiască: pentru frații pe care-i iubea, pentru oamenii pe care i-a iubit, pentru minunatul apus de soare pe care îi plăcea să-l privească, pentru că nu uitați, Isus a fost un Om, iar Dumnezeu locuia în El.

Dar a
venit un timp când Duhul, Porumbelul care L-a condus pe Miel și Mielul au trebuit să țină o conferință. Astfel, în seara aceea, după cină, ei au trecut un pârâu, Cherit, sau ceva și S-au dus în grădina numită Ghetsimani. Acolo, ei au trebuit să țină o conferință, Dumnezeu și Hristos au trebuit să discute împreună; Mielul și Porumbelul au trebuit să stea împreună și să discute despre moartea Mielului.

Când ei
au stat lângă stâncă aceea, toți îngerii au coborât din cer, ca să ia parte la această Conferință. Oh! Acolo erau Mihail, Gavril, Woodworm și toți ceilalți, adunați în jurul stâncii.

El a
vorbit cu ucenicii Săi oboșiți (poate avuseseră multe adunări așa că desigur,

erau obosiți, ca voi în dimineața aceasta) și le-a zis: „Vreți să vegheați o oră împreună cu Mine? Eu trebuie să merg dincolo să am o conferință; trebuie să merg singur.” Mielul S-a dus în locul unde era stabilită Conferința. Tânărul Miel, cu viața cea mai curată care a fost trăită vreodată pe pământ, a înaintat, iar Tatăl a zis:

„Vrei să faci aceasta? Este dragostea Ta pentru frați destul de mare? Este dragostea Ta pentru lumea păcătoasă și urât mirositoare în care Te-ai născut, suficient de mare încât să-Ți dai Viața? Ți iubești suficient de mult încât să le iei locul, să le porți păcatele și să suferi moartea cea mai grea, crucificarea?” Nimeni, în afară de El, nu ar fi putut îndura asemenea moarte. În timpul acelei consfătuiri a fost luată o decizie atât de puternică, încât transpirația Lui s-a făcut ca niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ. Da, El era într-o mare încordare, deoarece păcatele lumii erau asupra Lui. La un moment dat, El L-a privit pe Porumbel în față și a spus: *„Facă-se nu voia Mea, ci voia Ta!”*

O, am putea avea și noi în inimă acea decizie în dimineața aceasta? Vă puteți pierde viața murdară din dragoste pentru El? Puteți privi în fața Lui și să spuneți: „Nu voia Mea, ci a Ta”? „Eu sunt un bețiv, dar nu voi mai bea!” „Eu sunt un jucător de noroc, dar nu voi mai face niciodată acest lucru!” „Eu sunt un mincinos, dar voi înceta chiar din clipa aceasta să mai mint!” „Eu sunt o persoană rea, dar la consfătuirea din dimineața aceasta, voi privi în fața Ta, așa cum a făcut Salvatorul meu care a murit pentru mine, ca să-mi facă o cale liberă spre El, și voi spune: „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă!” „Chiar dacă m-ar costa căminul meu, soțul, soția, tatăl, mama, părtășia, calitatea de membru al bisericii mele, orice m-ar costa, vreau să se facă voia Ta, nu a mea. La conferința din dimineața aceasta, spun că vreau ca Duhul Tău să locuiască în mine. Te vreau în mine, Doamne; să nu mai fiu al meu, ci al Tău. Aceasta este hotărârea mea.”

Dumnezeu

a ales un loc, dar nu pe ceva loc înalt, ascuțit, ci un cort micuț și smerit

peste care să vină ca să avem o conferință.

Dați-mi

voie să vă mai vorbesc despre o consfătuire. Poate că mulți ați auzit despre ea, fiindcă este vorba despre consfătuirea care a avut loc după moartea, îngroparea și învierea Sa, când trebuia făcut ceva. Și noi știm din Biblie că a urmat Cincizecimea.

Astfel,

Isus i-a adunat laolaltă și le-a spus ucenicilor Săi: „Nu mai predicați, nu mai cântați, nu mai mergeți afară să propovăduiți, pentru că vreau să am o consfătuire cu voi și să vă dau Duhul Sfânt. Pentru aceasta, duceți-vă la Ierusalim și așteptați acolo până voi veni înapoi, pentru că mai întâi trebuie să merg sus în cer, să-i fac să se bucure. Eu trebuie să merg pe Tronul majestății”, trupul Isus. „Eu voi... Noi vom avea o conferință Acolo sus, pentru că Dumnezeu care locuiește în Mine, a promis că Mă voi întoarce înapoi, și voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii. Eu voi fi cu voi până la capăt, și lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Astfel, cei o sută douăzeci s-au dus în camera de sus, au închis ușa și au așteptat și au așteptat, deși nu știau ce se va întâmpla.

Necazul

este că dacă noi nu obținem o audiență cu Dumnezeu în vreo zece minute, obosim, ne dor genunchii și vrem să plecăm. Mai mult, dacă nu ne răspunde cum vrem noi, în felul cum ne gândim noi, ne este silă de El. „Oh, veniți să ne judecăm! Întoarceți-vă la Cincizecime, pentru că vreau să Mă judec cu voi. Mergeți acolo și așteptați!” Ei au stat și au așteptat zece zile făgăduința, s-au rugat și așa mai departe, „și deodată, au venit jos rezultatele conferinței din cer, Duhul Sfânt a venit ca un vâjâit de vânt și a umplut toată casa unde erau adunați ei. Da, ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt și s-au dus pretutindeni, propovăduind Cuvântul.

De

obicei, când au loc conferințe mondiale, oamenii aleg mai dinainte un loc. Și ce fac acolo? Beau diferite băuturi, cocteiluri, fumează țigări și trabucuri, se mint unii pe alții, se înșală reciproc și discută despre pacea lumii. Dar atunci când convoacă Dumnezeu o consfătuire, aceea este post, curățire, rugăciune, punere în ordine și se discută despre continuarea drumului. Aceasta este consfătuirea lui Dumnezeu. Nu chefuind, ci postind; nu cufundându-vă în murdărie, ci separându-vă și curățindu-vă de tot ce este necurat, pentru că mergeți în prezența lui Dumnezeu. Curățiți-vă prin credință, înmuind isopul în Sânge și aplicându-L pentru curățirea inimii voastre, pentru că mergeți înaintea lui Dumnezeu pentru o conferință. Acel fel de conferințe au loc când vă întâlniți cu Dumnezeu, iar El vă dă porunci, după care mergeți înainte și El merge cu voi.

Sunt încă

multe alte consfătuiri la care ne-am putea referi, dar timpul nu ne mai permite aceasta.

Mai

târziu, în zilele reformelor, în zilele lui Martin Luther s-a ținut încă o conferință. Dumnezeu l-a chemat pe Martin Luther să meargă să predice neprihănirea, iar el a făcut aceasta.

În zilele

lui Wesley s-a ținut o altă conferință în Anglia, și Dumnezeu l-a chemat pe Wesley să predice sfințirea, iar Wesley a mărturisit aceasta.

Eu am

fost acolo și am îmbrăcat haina lui, ultima haină pe care a avut-o, o robă. Am stat la amvonul de la care a predicat în fiecare dimineața la ora cinci. Am îngenuncheat în camera în care a murit și l-am mulțumit lui Dumnezeu pentru viața lui. Atunci a venit Duhul Sfânt peste mine și m-am gândit: „Da, Wesley a avut dreptate.” Dumnezeu și sfinții Săi îngeri au ținut o consfătuire pentru că era timpul să se predice sfințirea și l-au ales pe Wesley; iar el stat drept cu

aceea.

Apoi au

venit pentecostalii. A fost timpul pentru reșezarea pentecostală, așa că în cer s-a ținut o consfătuire la care s-a hotărât: „Este timpul să revărsăm plinătatea Duhului.” El S-a coborât și ei L-au predicat, iar noi Îl avem; am primit Duhul Sfânt.

Eu cred că acum noi suntem la o altă consfătuire referitoare la venirea Fiului lui Dumnezeu.

El le-a zis ucenicilor Săi: „Eu nu știu minutul sau ora, pentru că nimeni nu-l cunoaște, nici măcar îngerii. Dar într-o zi va fi o consfătuire.” Cu alte cuvinte: „Tatăl va hotărî momentul în care Mă voi întoarce.” Eu cred că acea consfătuire se ține acum. Deciziile au fost luate, iar Duhul vine pe pământ, atât de puternic încât va sta în adunare și va descoperi gândurile minții, așa cum spune Biblia: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

După ce a

fost convertit, Filip s-a dus la Natanael, evreul, și l-a dus înaintea lui Isus. În timp ce veneau spre locul unde se afla Isus, Filip a început să vorbească cu prietenul său și i-a zis:

„Acum

câteva zile a stat în fața Lui un pescar bătrân și analfabet și cu toate că nu l-a mai văzut niciodată până atunci, Isus i-a spus cine este și cum îl cheamă. Tu știi că prorocul nostru Moise, a spus că va veni Mesia, care va fi un Profet ca el, Dumnezeul-Profet, iar eu cred că El este Acela.”

„Eu nu

pot crede aceasta”, a răspuns Natanael, „dar mă voi convinge personal.”

Și când a
pășit în prezența lui Isus, El i-a zis: „*Iată un israelit în care nu este
vicleșug.*”

„*De
unde mă cunoști, Rabi?*” L-a întrebat Natanael uluit.

Și Isus
i-a răspuns: „*Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*”

Atunci
Natanael a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui
Israel.*” (vezi Ioan 1.43-49).

Când s-a
întâlnit cu femeia din Samaria, care avusese cinci bărbați, Isus a intrat în
vorba cu ea și i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*”

Vedeți?
El era însetat ca Om, pentru că era un Om. După trup era Om, dar în Duh era
Dumnezeu pentru că Biblia spune: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu
Sine.*” (2 Corinteni 5.19).

Deci,
Isus i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*”

„Păi, nu
este normal să faci aceasta!” Cu alte cuvinte: „Nu ar trebui să-mi ceri apă
pentru că între noi nu este nici o legătură.”

„O, dacă
ai ști cu Cine vorbești, nu ai spune aceasta!”

Oh, mă
întreb dacă în dimineața aceasta noi suntem conștienți de prezența Sa printre noi. O, dacă am putea fi conștienți de faptul că Duhul Sfânt Însuși, Cel care în ziua judecății va mărturisi pentru noi sau împotriva noastră, este chiar aici și cunoaște toate gândurile noastre.

„Dacă
ai ști cine este Cel care-ți vorbește, tu însuși Mi-ai cere să bei.”

„Bine,
dar fântâna este adâncă.”

Și El a
continuat să vorbească cu ea până i-a prins duhul, iar atunci a zis:

„Du-te după
bărbatul tău și adu-l și pe el aici.”

„Păi,
n-am bărbat”, a răspuns ea.

„Bine zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai
avut, iar cel cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău.”

„Doamne, văd că ești profet. Noi știm că Mesia va
face tocmai aceste lucruri când va veni, dar Tu Cine ești?”

„Eu sunt El!”

O, Doamne! *„Eu, Cel ce vorbește cu tine, sunt El.”*

Vedeți,

El a stat în fața ei ca un simplu Om, nu ca Ceva măreț venit din ceruri. Nu Tronul alb așezat acolo, ci un Bărbat. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Un Om care cerea apă ca să-și potolească setea, dar care în finalul discuției a spus: *„Eu sunt El.”* (traducere din engleză).

Atunci

femeia a alergat repede în cetate și a zis: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta semnul lui Mesia? Nu este cumva El?”*

Același

Duh care a făcut aceste lucruri, a venit și prin profeții Vechiului Testament și a zis: *„Va fi un timp când oamenii se vor organiza și religiunea lor se va reduce doar la a merge la biserică și la o viață morală. Va fi o zi cețoasă, nici întuneric, nici Lumină; dar spre seară, va fi Lumină.”* Profețiile acelea trebuie să se împlinescă

Vă mai

amintiți de consfătuirea despre care am vorbit aseară și care a avut loc în ceruri? Dumnezeu a adunat toți îngerii în jurul Său și a ținut o consfătuire, pentru că voia să împlinescă ceea ce spusese prin prorocul Său cu privire la Ahab, pe care voia să-l omoare.

Dar și

acum se desfășoară o consfătuire în ceruri, pentru că luminile serii sunt aici. Bombele atomice sunt pretutindeni, iar noi am ajuns în timpul sfârșitului.

Conferințele

oamenilor au ajuns la capăt, și vine timpul conferințelor lui Dumnezeu. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Aceste cuvinte trebuie să se împlinească pentru neamuri (Fratele Branham bate de opt ori în amvon):

„Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.” Timpul este aici; conferința s-a ținut; Duhul este aici.

În

încheiere vreau să vă mai spun ceva. În dimineața aceasta, voi sunteți la o consfătuire, și cazul fiecăruia dintre voi este pe cale să fie soluționat. Da, cazul tău de boală este gata să fie susținut în fața Dumnezeului celui milostiv, și la fel cazul păcatului tău. Fiți siguri că doriți să primiți aceasta.

Acum am

să vă vorbesc despre ultima consfătuire care se va ține. Dumnezeu să aibă milă! Acolo va rămâne un singur lucru: împăcarea. Acea este Judecata. Și singurul fel prin care veți fi împăcați este să acceptați Sângele lui Isus Hristos, ca ispășire pentru voi, și să fiți umpluți cu Duhul Sfânt.

Va fi o mare consfătuire la care va trebui să participe fiecare bărbat, fiecare femeie și fiecare copil. Dumnezeu a ales mai dinainte și locul unde se va ține acea consfătuire: Marele tron alb de Judecată. Dumnezeu le-a îngăduit prorocilor să privească înăuntru, iar Daniel a spus: *„Cărțile s-au deschis, și o altă Carte, care este Cartea Vieții. Zeci de mii de zeci de mii de slujitori și îngerii îi slujesc.”* Atunci s-a scris: *„Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos?”* Care va fi poziția noastră la acea consfătuire? Poate ai trecut peste toate acelea, prin viață. Poate vei ieși pe ușa aceasta, în această dimineață, și o ocolești pe cealaltă, dar, prietene, nu o vei ocoli niciodată pe aceea. Tu vei fi acolo. *„Pentru că este rânduit ca omul să moară,*

apoi vine judecata.” Acolo va fi acea mare consfătuire la care vom sta toți și vom da socoteală cu privire la consfătuirea pământească pe care am avut-o în dimineața aceasta.

Dacă ești un păcătos, acceptă-l harul în timp ce ne rugăm cu capetele plecate. Chiar înainte de a ne ruga, în timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă nu cumva, Duhul Sfânt v-a spus în această dimineață: „Sunteți vinovați!” Și poate voi ziceți: „Duhule Sfânt, Tu vezi, este așa.” Așa a spus și Moise la conferința de la Marea Roșie: „Așa este, Doamne. Am ajuns până aici, dar nu pot merge mai departe pentru că există ceva în calea mea.”

Poate și în calea voastră există ceva, dar amintiți-vă că Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Du-te, vorbește copiilor lui Israel și mergi înainte!”

Deci, dacă doriți să fiți amintiți într-un cuvânt de rugăciune, ridicați doar mâna și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze! O, Doamne! Peste tot sunt numai mâini ridicate.

Tată ceresc, prin această voce răgușită din cauza predicatului, marele Duh Sfânt a dat poporului această mare avertizare de a se cerceta, pentru că Tu i-ai spus odinioară profetului: „*Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul.*” O, iar acum, Tu zici: „Veniți să ținem o conferință cu fiecare, chiar în locul unde stați. Eu sunt aici, alături de voi, și vă vorbesc.”

„Dar, Doamne, eu am păcătuit”, spune

păcătosul. „Am făcut atât de multe rele încât nu cred că mă mai poți ierta, Doamne. Sunt un bețiv; sunt o prostituată; sunt o persoană cu renume rău, de aceea cred că nu mai poate fi nici o șansă pentru mine.” Apoi auzim Cuvintele frumoase revenind: *„Chiar dacă păcatele voastre sunt stacojii, se vor face albe ca zăpada. Chiar dacă vor fi cum e cârmâzul, pentru că ați luat viața multor copii înainte de a fi născuți, și ați făcut alte lucruri oribile; chiar dacă vor fi roșii ca purpura, se vor face albe ca lâna unui miel.”* Ce milă! *„Să nu judecăm împreună”, zice Dumnezeu acum.*

Noi venim

să ținem această conferință, Doamne, și Tu vorbești poporului Tău. Iată că ei și-au ridicat mâinile, ceea ce arată că Tu stai alături de ei, pentru că în Biblie este scris că *„nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis. Și toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine. Și Eu le dau Viață veșnică, și-i voi învia în ultima zi.”*

Doamne,

fie ca toți cei care și-au ridicat mâna, cât și cei care n-au făcut aceasta, să primească harul Tău iertător, să fie umpluți cu Duhul Tău și spălați în sângele Tău, astfel ca la sfârșitul drumului să le poți spune: *„Ai lucrat bine, robul Meu bun și credincios. În dimineața aceea, pe strada Penn, tu ai fost ascultător și supus, de aceea, intră în bucuria Stăpânului tău, care ți-a fost pregătită încă înainte de întemeierea lumii.”*

Doamne,

Dumnezeul și Tatăl meu, Ți-i încredințez Ție, pentru că aceasta este tot ce pot face. Eu sunt numai un predicator și nu am cum să-i ajut mai mult, dar ei sunt ai Tăi, de aceea, lucrează Tu cu ei în funcție de nevoile inimilor lor. Eu Ți-i încredințez în Numele Fiului Tău Isus Hristos. Amin.

Dacă ați

observat, eu nu sunt de acord ca oameni să-i împingă pe noii veniți la altar.

Eu nu cred în așa ceva, pentru că dacă nu face Dumnezeu acest lucru, atunci nu are rost să-l facă altcineva, fiindcă Biblia spune cât se poate de clar: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu”*, iar Tatăl vă atrage pentru că numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului. Și *„Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl Meu, vor veni la Mine.”* Fie că stați pe scaun, la altar, sau oriunde sunteți, voi veți veni. Acesta este adevărul pentru că așa a spus Isus.

Deci, dragii mei prieteni care ați ridicat mâna, voi trebuie să faceți și următorul pas: să vă lăsați botezați în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, dacă nu ați făcut încă aceasta. Aceasta este Rețeta dată de doctorul Simon Petru în ziua de Rusalii, pentru că el a primit cheile Împărăției și era în măsură să vă spună cum puteți să intrați.

În ziua de Rusalii, ei au zis: *„Ce trebuie să facem ca să fim mântuiți?”* iar Petru le-a răspuns: *„Pocăiți-vă (ceea ce tocmai ați făcut), apoi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor voastre.”* De ce aceasta? Ca să le arătați oamenilor și lumii că voi credeți în moartea, îngroparea și învierea lui Isus, care a purtat păcatele voastre pe cruce. *„Apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.”* (Fapte 2.37-39). Urmați aceste instrucțiuni.

Dacă nu este la tabernacolul acesta, la tabernacolul unde mergeți, la biserica unde mergeți, nu stați afară, ci veniți repede la un Trup de credincioși duhovnicești.

Mergeți la Adunările lui Dumnezeu, la Biserica lui Dumnezeu, la penticostali sau la oricare alții, pentru că trebuie să intrați într-o părtășie. Nu contează unde

mergeți, doar mergeți la o biserică să aveți părtășia voastră. Dacă învață lucruri cu care nu sunteți de acord, nu spuneți: „Ei bine, fratele Branham nu învață așa.” Dacă aveți Duhul Sfânt, mergeți înainte. Mergeți cu ei, presați înainte, pentru că noi vom deveni oricum una.

Când a

fost construit Templul lui Solomon, s-au folosit diferite pietre cu o formă ciudată, tăiate în diferite locuri din lume, dar când au fost puse împreună, n-a fost nevoie să se audă nici o lovitură de ciocan sau un alt zgomot, pentru că toate s-au potrivit perfect. Patruzeci de ani a durat ridicarea aceluia templu măreț, dar nu s-a auzit nici măcar un zgomot, pentru că toate pietrele au fost tăiate corect. (vezi 1 Împărați 6.7). Toate aceste biserici mari, care au Duhul Sfânt, se vor uni în acea Zi în trupul lui Hristos, pentru Răpire. Deci, mergeți acolo unde se crede Evanghelia!

O,

scumpii mei prieteni, nu am știut că vă răpesc atât de mult timp! La ce oră am început, la 9.30 sau la 10.00? Nu poate fi chiar așa de târziu! Nu pot să cred! Nu mai avem timp decât pentru o rugăciune pentru bolnavi. Îmi mai acordați cincisprezece minute?

Ascultați.

Prima voastră datorie când vă îmbolnăviți este să mergeți la doctor, desigur, iar el va face tot ce poate. Dacă medicul nu poate face mai mult, aveți dreptul să veniți la marele Specialist, pentru că noi nu suntem împotriva medicilor.

Eu am

foarte mulți prieteni care sunt medici. Ei sunt oameni buni și cred în Dumnezeu. Eu mă rog pentru ei, iar ei se roagă pentru mine. Este corect. De multe ori, ei au pacienți pentru care nu mai pot face nimic, iar atunci vin la mine și îmi spun: „Frate Branham, în cazul acesta eu nu mai pot face nimic, de aceea dacă vrei, ia-l tu.”

„Sigur că da, trimite-l aici. Eu nu pot face nimic, dar îl voi preda lui Isus Hristos, care poate să-l vindece.” Vedeți? Așa este bine.

Dacă are loc o vindecare, Cel care o face este Hristos. Doctorul poate scoate un dinte, poate tăia un chist, o tumoare, poate scoate apendicele, poate să taie un cancer sau un neg; poate pune un medicament ca să omoare germenii bolii, dar nu poate vindeca. Acel lucru îl poate face numai Dumnezeu, pentru că este nevoie de o creație pentru ca acel lucru să crească la loc. Și nici un medicament nu poate crea. Vedeți? Există un singur Creator, iar Acela este Dumnezeu. Astfel, în Psalmul 103.3 scrie: *„Eu sunt Domnul care îți vindecă toate bolile tale.”*

Aceasta

nu înseamnă că medicul nu are nimic de făcut, pentru că are. Dacă-mi rup brațul, datoria mea este să merg la medic pentru că el știe cum să-mi așeze oasele la loc, dar nu poate să-l vindece. Tot ce poate el este să așeze oasele la loc, după care Dumnezeu va face acolo calciu, etc, și va crea tot ce este necesar pentru ca brațul meu să se vindece. Vedeți? Deci, Dumnezeu este Vindecătorul.

În săptămâna aceasta am vorbit despre obiceiul evreiesc de a-și pune mâinile peste bolnavi. Era obiceiul evreilor, dar cu neamurile nu a fost niciodată așa.

De

exemplu, când a murit fiica lui Iair, care era un preot evreu, L-a chemat pe Isus și i-a zis: *„Fiica mea a murit mai înainte; dar vino de pune-Ți mâinile peste ea, și va învia.”* (Matei 9.19). Însă când S-a dus la sutașul roman, el l-a zis: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zii numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit.”* (Matei 8.8).

Acest

bărbat și-a dat seama de autoritatea pe care o avea Isus și l-a zis: „Și eu sunt un om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te” și se duce; altuia: „Vino!” și vine și robului meu: „Fă cutare lucru!”, și-l face.” (v.9). Cu alte cuvinte: „Eu cred că Tu ai autoritate asupra oricărei boli sau suferințe, pentru că ești marele Conducător.”

O, îmi

place aceasta!

Acest

lucru a atins inima lui Isus, așa că S-a întors spre evreii care veneau după El și a spus: „Adevărat vă spun că nici în Israel nu am găsit o credință așa de mare.” (v. 10).

Priviți-o

apoi pe femeia siro-feniciană, o femeie greacă dintre neamuri. Ea a venit la Isus și i-a zis: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită de un drac.” (Matei 15.22). Probabil era epileptică sau avea un fel de nebunie.

„Se află

într-o stare îngrozitoare”, spunea ea. „N-ai vrea s-o vindeci?” Și atunci, ca să-i încerce credința, El i-a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la câței.” Vedeți? A numit-o câine, iar în zilele acelea câinele era mai josnic decât un porc.

Dar

femeia nu s-a supărat, ci a răspuns: „Este adevărat, Doamne! (O, cât îmi place aceasta!), dar și cățelii mănâncă fărămiturile de la masa stăpânilor lor.” (v.27). Aceasta l-a atins. Ea a spus cuvintele potrivite, la fel cum

ai spus tu, Hattie, zilele trecute, așa că S-a întors spre ea și i-a zis: „*Pentru că ai spus aceasta, diavolul a plecat de la fiica ta.*” Vedeți, nu a trebuit să meargă să-și pună mâinile peste ea.

Să privim

un alt exemplu. După Cincizecime, Filip s-a dus în Samaria. Noi știm că samaritenii erau pe jumătate evrei, iar Filip a trebuit să-și pună mâinile peste ei ca să primească Duhul Sfânt. De fapt, Duhul Sfânt nu a venit peste niciunul din ei, așa că au trimis și l-au adus pe Petru. Ei au fost botezați în Numele lui Isus, apoi s-au dus la Ierusalim și i-au adus pe Petru și pe Ioan. Ei au coborât în Samaria și și-au pus mâinile peste ei și ei au primit Duhul Sfânt.

Același

lucru s-a întâmplat în Efes, când Pavel a trebuit să-și pună mâinile peste evreii care au primit botezul în Numele Domnului Isus, ca să primească Duhul Sfânt. (Fapte 19.6).

Dar în

casa lui Corneliu, care era roman, lucrurile nu s-au mai petrecut așa, ci, pe când Petru vorbea, Duhul Sfânt S-a coborât peste cei care-l ascultau, fără a fi nevoie de punerea mâinilor. Vedeți? Duhul Sfânt a căzut peste ei când au auzit Adevărul, pentru că erau flămânzi după El.

Sunteți

voi atât de flămânzi după vindecare în dimineața aceasta? Atunci lăsați Duhul Sfânt să dovedească dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? („Amin”). A spus El: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” („Amin”).

Cum le-a

dovedit El oamenilor că este Mesia al evreilor? Cum a procedat când a locuit în mijlocul lor? Le-a descoperit tainele inimilor lor. Prin aceasta, ei au putut vedea că Isus era Mesia lor. Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? (Amin). Sigur că da.

Când

Petru a ajuns înaintea Lui, Isus i-a spus simplu: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona; te vei chema Petru.”* (Ioan 1.42). Acela a stabilit-o. Petru a știut imediat că în fața lui stătea Mesia.

Când

Filip s-a dus și l-a adus pe Natanael, El i-a zis: *„Tu ești un om bun, cinstit.”*

„De unde mă cunoști, Rabi?”, L-a întrebat Natanael.

„Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (v.47-49).

Natanael

se aflase la o distanță de cincisprezece mile în jurul muntelui, la o călătorie de o zi, și totuși El i-a spus: *„Te-am văzut”*. Când a auzit acele cuvinte, Natanael i-a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”*

Apoi, El

S-a dus la samariteni, trebuia să treacă pe acolo. De ce? Acolo a întâlnit o femeie S-a gândit că-i va da semnul lui Mesia, așa că i-a zis:

*„Du-te,
ia-l pe bărbatul tău și veniți aici amândoi!”*

*„Dar eu
n-am bărbat” a răspuns ea, la care El a spus: „Bine zici că
n-ai bărbat; pentru că cinci bărbați ai avut, iar cel cu care ești acum, nu
este bărbatul tău.”*

*„Doamne”, a răspuns ea, cu alte cuvinte: „Noi
Îl așteptăm pe Mesia să vină, și El va fi un Profet – Dumnezeu, iar când va
veni, El va face toate aceste lucruri. Deci, Tu trebuie să fii un Profet.”*

*„Eu sunt
Mesia. Eu sunt Acela despre care vorbești tu.” Când a auzit aceste cuvinte
femeia, și-a lăsat găleata acolo, a fugit în cetate, o prostituată, și
le-a zis oamenilor: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut.
Nu cumva este Acesta Mesia?” (Ioan 4.1-29).*

Aceste
lucruri nu erau pentru neamuri. Nu, domnilor. Aceasta este ziua neamurilor,
timpul când se arată „luminile serii.” Evreii sunt din nou o națiune
acum, să controleze lumea. Ei au făcut-o odată. Acum vin înapoi. Priviți cum
înflorește măslinul din nou! Priviți evreii, calendarul lui Dumnezeu. El nu-i
părăsește niciodată, dar era nevoie ca Israelul să fie orbit. Nu spun aceasta
din pricina evreilor care stau aici, dar ei trebuiau orbiți ca să ne dea nouă o
șansă. Iubiți-i și nu vă îngrijorați, ei vor înflori din nou, pentru că așa a
făgăduit Domnul.

*„Ce a rămas de lăcusta Arbeh, a mâncat lelec.
Ce a lăsat lelec, a mâncat Hasil. Dar Eu voi restitui, zice Domnul.”*

Dumnezeu

a îngăduit acest lucru pentru o vreme, ca să putem intra și noi; pentru ca ochii noștri să fie deschiși.

Ce urmează? Ziua noastră se încheie, iar evreii încep să se adune din nou împreună, așa cum a spus Dumnezeu. Luminile serii strălucesc. Unde? În vest. Odată, la început, a strălucit în est, la evrei, peste oamenii din Răsărit.

Apoi, a urmat ziua întunecată a denominațiilor, dar acum, Lumina serii va străluci peste neamuri, în vest, ceea ce înseamnă că suntem la sfârșit. Am ajuns pe Coasta de Vest, iar că dacă mergeți mai departe veți ajunge din nou în Răsărit, adică la început. Civilizația a călătorit în direcția aceea, iar acum strălucesc Luminile serii, dovedind că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13. 8).

Să ne rugăm.

Doamne, aceștia sunt ai Tăi, pentru că credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Tu îți manifesti Cuvintele ca să le dovedești oamenilor că ești Dumnezeu.

Fă ca în această dimineață să se știe că Tu ești Dumnezeu și că eu sunt slujitorul Tău care le spune adevărul Vieții veșnice. Fă aceasta, pentru că Te rugăm prin Isus Hristos Domnul nostru. Amin.

Billy

mi-a spus că s-au împărțit o mulțime de numere de rugăciune. Noi nu-i aducem pe acești oameni aici ca să facem demonstrații sau ca să fie văzuți de voi, pentru că Dumnezeu nu are nevoie de așa ceva.

Isus nu

trebuia să vindece pe fiecare când a fost pe pământ, știați aceasta? Dar a făcut-o pentru a împlini ceea ce s-a spus despre El prin profet. Este adevărat? El face aceste lucruri și astăzi, ca să se îplinească Cuvântul Său care spune: *„Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.3). Ați observat? Oamenii din Sodoma au avut doi bărbați asemenea lui Billy Graham și Oral Roberts. Dar Avraam cel ales și grupul lui au fost grupul chemat afară, grupul separat. Ce fel de Înger a stat cu ei deoparte și le-a predicat? Priviți. Bărbatul care a stat acolo, cu hainele prăfuite, a spus că este un Străin și vine dintr-o Țară îndepărtată. El a mâncat carne de vițel, a băut lapte de la mama vițelului și a mâncat turte de grâu, cu Avraam, care L-a numit Elohim, Cel Atotputernic. Totuși, El era un Bărbat; Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Dar priviți ce a făcut El. El a stat acolo și a vorbit cu Avraam. Era prima dată când l-a întâlnit pe Avraam și era prima dată când a fost văzut de Avraam, dar El a știut.

În timp

ce El vorbea cu Avraam, ceilalți doi s-au dus în Sodoma, au predicat și au orbit oamenii. Nu aceasta face predicarea Evangheliei? Orbește necredincioșii. Observați. Dar Acesta a stat cu Biserica aleasă, cu Avraam și cu grupul său, cu cei tăiați împrejur, cu cei adevărați.

Lot trăia

în Sodoma și îi mergea foarte bine. Voi ați văzut cum erau fiicele și fiii lui, nu-i așa? Exact cum este lumea de astăzi: Sodoma, păcat și de toate. Aceea este biserica nominală. Dar Biserica duhovnicească este grupul celor chemați afară, separați. Ce fel de înger a venit la ei? Să vedem. Amintiți-vă că Domnul nostru a spus: *„Așa cum a fost în zilele Sodomei, va fi și la venirea Fiului omului.”* Și tot El a spus că: *„Cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”*

(Matei 24.35).

Acum stați liniștiți și ascultați cu atenție.

Acel

înger a stat de vorbă cu Avraam și l-a întrebat:

„Avraam,

unde este soția ta, Sara?” De unde știa El că Avraam era căsătorit? De unde știa că are o soție? Și de unde știa că o cheamă Sara? Ciudat, nu-i așa?

Și Avraam

i-a răspuns: *„Este în cortul de la spatele Tău.”*

Apoi El i-a zis: „Avraam, văd că Îl crezi pe Dumnezeu, de aceea vei fi moștenitorul pământului și toate neamurile, totul, va fi adus la împărăție prin Sămânța ta. Aceasta este promisiunea pe care ți-o fac.”

O, îmi

place aceasta!

„Eu nu voi ascunde nimic de tine, Avraam, pentru că

M-ai crezut timp de aproape douăzeci și cinci de ani în legătură cu copilul pe care ți l-am făgăduit. Știu că tu ai o sută de ani, iar ea are nouăzeci, dar conform timpului vieții...” Este o adunare amestecată, dar voi știți ce vreau să spun, douăzeci și opt de zile. Sorocul ei încetase deja de

cincizeci de ani, sau mai mult, dar cu toate acestea, El i-a spus lui Avraam: *„La anul pe vremea aceasta Mă voi întoarce la tine, iar Sara va naște acel copil.”*

Și Biblia spune că Sara, care se afla în cort, a râs în sinea ei și și-a zis: *„Acum, când am îmbătrânit, să mai am plăceri cu domnul meu?”* Cum vă numiți soțul? „Voi

avea din nou

plăceri cu domnul meu, acum când sunt bătrână și el este la fel de bătrân?” Și Îngerul, cu spatele spre ea, a zis: „De ce a râs Sara? Ce a făcut-o să râdă?” Nu vedeți? Ce fel de Duh, ce fel de Înger, a fost Acela care a vizitat Biserica, pe aleșii de acolo? Isus a spus că același lucru se va întâmpla chiar înainte de venirea Lui. Acela va fi un semn al venirii Lui.

Haideți

să chemăm un rând de rugăciune, pentru că El a făcut promisiunea și o va ține. Voi chema cinci sau șase oameni, câți pot urca aici, iar pe ceilalți vă invit să credeți. Să știți că nu are nici o importanță faptul că nu aveți număr de rugăciune. Credeți numai!

Aceasta a

făcut Isus, Sămânța împărătească a lui Avraam, când a fost pe pământ.

Într-o zi, El a trecut printr-o mulțime de oameni și

toți îi spuneau: „Alo, Rabi. Bună dimineața, Doctore. Ce mai faci, Reverend? O, îmi pare bine că Te văd, Reverend. Ne bucurăm să Te avem aici, vei ține o adunare?”

Acolo era

o femeie sărmană care avea o problemă. Ea s-a furișat prin mulțime și l-a atins doar haina, pentru că își zicea în sine: „Numai să Îl pot atinge pe Omul acela sfânt.” Vedeți? Aceasta era credința ei. „Dacă Îl ating, voi fi sănătoasă.” Astfel, l-a atins pe furiș, apoi s-a retras înapoi în mulțime, zicându-și:

„Cu

siguranță m-am vindecat, pentru că cred aceasta. Știu că sunt vindecată și scurgerea de sânge se va opri chiar acum. Eu cred aceasta.”

Iată însă

că Isus S-a oprit și a spus: „*Cine s-a atins de Mine?*” „Ce întrebare!”

Cu alte cuvinte, Petru a zis: „Doamne, ce se întâmplă cu Tine?” Biblia spune că el L-a muștră: „Ce vrei să spui prin aceasta? Păi, fiecare Te atinge. Cum vii să spui... Fiind Mesia, nu Te temi că Te vei expune înaintea oamenilor zicând: „Cine M-a atins?” Pun pariu că aici sunt cincisute de oameni care Te-au atins în ultimul minut. Cum poți să întrebi așa ceva?” Atunci Isus a spus: „Este adevărat, dar aceasta a fost o atingere diferită, pentru că am simțit că din Mine a ieșit o putere și am devenit slab.”

Apoi a privit

în jur ca să vadă de unde venea acea credință și a dat cu ochii de micuța femeie. Duhul Sfânt care era în El în plinătate, L-a condus direct la ea. Dar în loc s-o certe pentru gestul ei, El i-a zis: „Nu Eu te-am vindecat, ci credința ta. Eu nu am avut nimic a face cu aceasta, a fost credința ta,” (În Cine?). „În Dumnezeu, pe care Îl reprezintă. Credința ta te-a făcut bine.”

Biblia

spune că El este Același ieri, azi și în veci. Este Același în lucrare, Același în putere, Același în îndurare. Același Dumnezeu care a trăit în Hristos, trăiește acum în Biserică. Nu atât de mult ca în El, deoarece Biblia spune că în Hristos era fără măsură, pe când noi Îl avem cu măsură. Cu alte cuvinte, dacă aveți o lingură de apă din ocean, apa voastră conține aceleași substanțe chimice care sunt în ocean, doar cantitatea diferă. Să nu uitați aceasta. Este același Dumnezeu.

În Evrei,

Biblia spune că Isus Hristos este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea infirmităților noastre.” Câți știți aceasta? („Amin”). Ei bine, dacă El este Același Mare Preot, nu Se va comporta la fel ca atunci când a fost atins de femeie? („Amin”). Ce suntem noi? Gura Lui. Noi ne supunem Lui, și cuvintele pe care le spunem nu sunt cuvintele noastre. „*Să nu vă gândiți ce veți spune, pentru că nu voi veți vorbi, ci Tatăl*

care este în voi. El vorbește.”

De obicei, oamenii aleargă după primele numere de rugăciune, dar de data aceasta nu vom începe cu primele numere, ci vom chema de

la numărul treizeci. Cine are numărul treizeci? Ridică mâna. Care este litera? (Billy spune: „B”). B30. Bine. Dacă nu este numărul treizeci, vom trece mai departe. (Billy Paul spune: „Este chiar acolo în spate”). Oh, îmi pare rău! Vino aici, domnule.

Treizeci și unu. Cine are numărul treizeci și unu? Vino aici, domnule. Treizeci și doi...

...Eu nu știu cum îl cheamă și nici ce problemă are. Cred că și ceilalți sunt oameni pe care nu-i cunosc.

Câți dintre voi știți că nu vă cunosc? Ridicați mâinile. Da, domnule. Ce spune Biblia că se va întâmpla atunci când va veni Duhul Sfânt? Care este primul lucru pe care Îl va face? „Vă va descoperi lucrurile pe care le-am învățat.” Este corect? Apoi ce va face? „Vă va arăta lucrurile care vor veni și va fi un descoperitor al secretelor inimii.” El va face aceeași lucrare pe care a făcut-o Isus. Câți cred că Isus a încheiat Planul salvării și al vindecării, la Calvar? („Amin”). Desigur. Înseamnă că din acel punct de vedere, s-a terminat, nu-i așa? („Amin”). Acea s-a terminat.

Singurul lucru pe care poate să-L facă, este să facă să înțelegeți că El este același Dumnezeu, și că Își ține toate promisiunile. Astfel, El unge predicatorii. Ei sunt acești oameni buni care stau aici în jur și acolo în spate. El îi unge să predice. Eu sunt doar un ajutor de predicator, pentru că nu am educație și nu știu nimic. Voi știți ce vreau să spun. El le-a dat acestor bărbați harul s-o facă, așa că merg acolo sus și predică sub

inspirație. Ei pot spune în cinci minute mai mult decât aş putea spune eu într-o oră, pentru că fiind sub inspirație vorbesc ca o mitralieră. Vedeți?

Dar darul meu este altul. Eu trebuie să îmi fac timp să studiez, apoi să aştept să văd ce vrea Duhul... eu trebuie să-i conving pe oameni să creadă și să accepte că Isus este aici.

Ce a spus Isus? Că același semn care a fost făcut în zilele Sodomei, va fi făcut și în zilele din urmă: „*Lucrările pe care le fac Eu*”, arătând că El va fi Același care a fost cu Avraam: „...mai înainte să se nască Avraam Eu sunt.”

El a fost Îngerul acela, iar în dimineața aceasta este printre noi același Înger, locuind în noi.

Bărbatul acesta poate să fie un impostor; poate fi un fățarnic, un om infidel sau un sfânt. Eu nu știu nimic despre el, dar dacă va veni Duhul Sfânt și îi va descoperi ceva, el va putea judeca pentru că știe. Dacă Duhul Sfânt îi spune ceva ce a fost în viața lui și este adevărat, el poate crede și ce va fi în continuare. Este corect? Dacă poate spune ce a fost, ce spuneți despre ceea ce va fi? El va ști dacă este corect sau nu.

Doctore, tu crezi aceasta. Tu și mama ta credeți, și la fel celălalt doctor care stă acolo, în spate. El vine din Springfield, Missouri. Vedeți? Duhul Sfânt este deja aici.

Domnule, tu, cel cu părul cărunt, stai la motelul Alben și ai ceva în partea laterală. („Așa este”). Tu nu ești de aici, ci vii din Canada. („Da, așa este”). Din Columbia Britanică („Așa este”), din Vancouver. („Da”). Dar ești de origine din Finlanda. („Da”), Kiitos. (În finlandeză „kiitos” înseamnă „mulțumesc.”). (Fratele spune: „Kiitos și Dumnezeu să te

binecuvânteze"). Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă bucuros, tu ești vindecat. Isus Hristos te face bine. („Amin”). Voi credeți? Eu nu l-am cunoscut nici pe celălalt bărbat, dar Cel care i-a spus acele lucruri era Duhul Sfânt.

Alt străin. Eu nu-l cunosc, nu l-am văzut în viața mea.
presupun că suntem străini. Este adevărat, domnule? („Așa este”).

Vă rog să stați respectuoși. Dacă Domnul va vrea să-mi spună ceva despre el, cu siguranță va confirma ceea ce v-am spus deja: că este nevoie de Ceva mai mult ca omul să facă acest lucru. Este adevărat? („Amin”). Dacă veți fi foarte respectuoși, îi urmăriți și ascultați, când Duhul Sfânt Se mișcă ușor peste voi, acceptați-L. Credeți-L cu toată inima voastră.

Un necunoscut... („Da, domnule”). Primul lucru pe care-l dorești este salvarea, pentru că ești alcoolic. („Așa este”). Da, așa este. Tu nu ești din orașul acesta, ci vii din New Castle, Indiana. („New Castle. Așa este, domnule”). Ai venit aici însoțit de cineva, de o femeie. Unde este Lyle Woods? Ea este soția ta. („Așa este”). Este în sală. („Da”). Dorește să mă rog și pentru ea, deoarece are probleme cu inima. Dacă va crede din toată inima, poate fi vindecată.

Eu îl condamn pe acest diavol din tine, care te face să bei. Du-te acasă în Numele lui Isus Hristos și să nu mai bei niciodată. Botează-te în Numele Său sfânt, care îți iertă păcatele. Eu condamn acest diavol, ca să te părăsească. Amin. („Mulțumesc, frate”). Du-te mai departe și Dumnezeu să te binecuvânteze. Păcatele tale sunt iertate, de aceea, du-te și nu mai păcătui. Aveți credință în Dumnezeu și nu vă îndoiiți deloc.

Nu ne cunoaștem, este adevărat, tânără doamnă? Crezi că Hristos ne cunoaște pe amândoi? Noi stăm aici așa cum a stat odinioară femeia de la fântână cu Salvatorul nostru, dar tu nu ești ea, și eu nu sunt El,

Însă Duhul Lui trăiește veșnic. Dacă Îl puteți vedea, între ea și mine este o Lumină; este prezența Îngerului care stă aici. Dar chiar dincolo de acea Lumină este o umbră, iar acea umbră este moartea, întunericul. Este un cancer. Cancer la rect. („Așa este”). Nici tu nu ești din statul acesta, ci vii din LaGrange, Kentucky. („Așa este”). Doamnă Johnson, îți voi spune ceva: dacă ai crezut din toată inima, întoarce-te acasă și Isus Hristos te face bine. Crezi aceasta? („Da, cred”).

Eu îl condamn pe diavolul care ia viața acestei femei. Pe baza învierii lui Isus Hristos, îl provoc pe Satan și îi spun că este o ființă învinsă, că Isus Hristos l-a învins la Calvar. Ca slujitor al lui Hristos, sub ungera Duhului Sfânt și prin însărcinarea dată de Înger, condamn acest diavol, pentru ca femeia să trăiască. Las-o să trăiască! O, Doamne! Amin. Întoarce-te acasă, bucură-te și mulțumește-I Domnului. Nu te mai îndoii! Să nu ai nici o îndoială în mintea ta.

Tu pari deosebit de sinceră și inocentă, doamnă, așa că dacă crezi, problema pe care o ai cu glanda, artrita, te va părăsi. Crede din toată inima.

Micuța doamnă de aici, a simțit Ceva deosebit, a simțit că există un Duh între amândoi. Este în ordine. Doar crede din toată inima. Și pentru că veni vorba, doamna care stă alături de ea. Da, tu, care stai acolo, privești sus și te rogi. Crede din toată inima și boala pe care o ai la spate este rezolvată. Du-te acasă și fii sănătoasă.

Crezi din toată inima? Tu ești aici pentru fiica ta. („Așa este”). Este umbrată de moarte. („Așa este”). Are cancer. („Da”). Nici starea ei duhovnicească nu este prea bună. („Așa este”). Este când sus, când jos; când înăuntru, când afară. („Așa este”). Tu ai o batistă în mână. („Așa este, domnule”). Crezi că Duhul Sfânt vorbește aici? („Cred”). Dă-mi batista aceea..

Doamne, în Numele lui Isus Hristos condamnă starea fiicei acestei femei. Pe baza cuvintelor mamei ei, fie ca acelea să aibă efect asupra ei, în Numele lui Isus. Amin. Du-te și nu te îndoii. Crede și pune această batistă peste ea. („Lăudat să fie Domnul”). Ai credință în Dumnezeu.

Aici este o femeie. Nu știi dacă vedeți, dar ea are ochii închiși și îi șterge cu o batistă. Tu ai atins Ceva, soră. Nu pe mine, ci pe El. Tu ai varice, o boală femeiască și alte complicații, este adevărat? În ordine. Ridică mâna dacă este adevărat. Bine. Du-te acasă și fii sănătoasă.

Ce a atins ea? Aș vrea să vă întreb, pe Cine a atins ea? Pe Marele Preot. Puteți să recunoașteți prezența lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu? El este prezent aici. O, dacă ați crede! Duhul este în audiență. Credeți. Stâlpul de Foc pe care îl vedeți în fotografia de aici, Se mișcă prin audiență.

Văd o femeie care se uită chiar la mine. Lumina este acum deasupra ei. Ea are o mâna ridicată și o batistă la gură. Are probleme la cap, ceva cu nervii. Așa este. Crezi că sunt prorocul Lui? Crezi că Hristos îți vorbește? Du-te acasă și vei trece peste toate acestea. Crede din toată inima!

Bărbatul care stă chiar în spatele ei, vine din Campbellsville, Kentucky. Tu ai tot probleme cu nervii și în plus, prostată și tensiune mare. Crezi din toată inima, domnule? Dacă crezi, ridică mâna. Ce ai atins tu? Pe Marele Preot. Du-te, crede și fii sănătos.

Aici este o femeie pe care cred că o cunosc. Am mai văzut-o undeva. Ea se roagă pentru că are probleme cu capul. Când am pronunțat cuvântul „cap” a fost atinsă de ceva și femeia de lângă ea, care are tot probleme cu capul. Pe prima am mai văzut-o undeva...O, da! Știu. Este Rose Austin din Louisville, Kentucky. Crede, du-te acasă și fii bine.

Te cunosc. Am avut o discuție cu tine și atunci ai primit Duhul Sfânt. Așa este. Mi-am pus mâinile peste tine și L-ai primit. Nu mai știu cum te cheamă, dar te cunosc. Ai o afacere cu mașini. Asta-i tot ce știu. Nu am nici o idee ce este rău cu tine, este adevărat? („Da”). Dacă Dumnezeu îmi va descoperi problema, crezi că Cel care ți-a dat Duhul Sfânt, poate să te vindece și să-ți împlinească dorința inimii? („Da, domnule”). Nu ai venit aici pentru tine („Așa este”), ci pentru cineva drag; pentru o soră din Virginia, care are probleme cu spatele. Soția ta stă acolo și are nevoie de ceva. Dacă va crede, vechea problemă de la inimă și celelalte lucruri o vor părăsi.

Femeia de aici este în legătură cu voi („Așa este”). Este mama ta. („Da”). Ea este îngrijorată cu privire la Duhul Sfânt, pentru că nu știe dacă-L are sau nu. („Da”). Are și o sângerare care o supără. Doctorul, care este un tip solid, i-a spus că are uterul căzut și ar trebui să fie operată. Totuși nu te-ai dus la operație pentru că tot el ți-a spus să vii aici, este adevărat? („Da”, spune mama). El te-a sfătuit să vii aici ca să mă rog pentru tine. („Da, așa este”).

Cea care stă acolo, în spate, este tot ceva rudă cu tine, și de asemenea, femeia care stă aici – sunt rude prin alianță, prin căsătorie. Ea este nora ta, este preocupată de problema mântuirii și are diabet. („Da”). Crezi? („Da, domnule”). (Adunarea se bucură).

Hai deți să ridicăm mâinile spre Dumnezeu.

O, Doamne, Creatorul cerului și al pământului;
Dătătorul Vieții și al oricărui dar bun, îndură-Te și vino în mijlocul acestor oameni. Împlinește-le dorințele inimii, Doamne. Te rog să-i binecuvântezi și să le dai tot ce au nevoie, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Câți dintre voi cred? („Amin”).

Nu-mi amintesc, dar cred că am parcurs tot rândul acesta, este adevărat? A fost adevărat tot ceea ce am spus? Ridicați mâna. („Amin”). Toți cei cărora le-am vorbit, le-am spus adevărul? („Da, totul a fost adevărat, cuvânt cu cuvânt,” răspund toți pe rând).

Totul a fost adevărat. Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt este aici, așa-i? („Amin”).

Acum credeți-mă, ca slujitor al Său. Știu că sunteți oboșiți, dar nu vă îndoiiți, ci credeți că Acesta este El!

Cel care a coborât din cer în camera de sus, în ziua Cincizecimii, a coborât și astăzi în mijlocul nostru și i-a atins pe acești oameni suferinzi, pentru că este același Duh Sfânt. El se mișcă chiar acum peste voi, prin toată încăperea.

Aș vrea să fiți sinceri și să-mi spuneți câți dintre voi vă simțiți deosebit; câți dintre voi simt Ceva deosebit în jur? („Amin”). Acesta este Duhul Sfânt. Acesta este El.

Credeți-mă, pentru că Cuvintele mele sunt adevărate. Ceea ce v-am spus, a fost dovedit ca Adevăr prin Biblie, prin Puterea învierii Sale și prin știință. El este Dumnezeu și fiecare dintre voi stați acum în prezența Sa și puteți fi vindecați toți. Credeți aceasta? („Amin”).

Acum aș vrea să faceți ceva. Fiecare dintre voi să își pună mâinile peste cel de lângă el, ca să vedeți că nu eu sunt cel care fac aceste lucruri, ci Duhul Sfânt. El este peste voi, chiar dacă nu printr-un dar ca acesta. Puneți-vă mâinile unii peste alții, pentru că este timpul vindecării voastre. O, dacă ați putea crede! Duhul Sfânt se mișcă prin audiență. Micuțul

acela din Georgia se roagă pentru fratele lui care stă acolo în spate. O, El este pretutindeni!

Nu vă rugați pentru voi, ci pentru persoana peste care v-ați pus mâinile.

Doamne Isuse, Fiul lui Dumnezeu, care ai înviat din morți pentru că nimic, nici Satana, nici amenințările lui Ponțiu Pilat și nici pecetea guvernului roman pusă pe mormântul Tău, nu au putut să Te țină în mormânt, pentru că Dumnezeu cel Atotputernic S-a coborât în ziua de Paști și a rostogolit piatra, rupând pecetea. Astfel, ai înviat și ai fost cu apostolii Tăi timp de patruzeci de zile, însărcinându-i să meargă în toată lumea și să facă lucrările care se fac acum. Aceasta s-a întâmplat acum aproape două mii de ani.

Doamne, Tu ești Dumnezeu, deci nu poți greși. În consfătuirea din dimineața aceasta, noi ne-am judecat înaintea Ta, pentru că știm că ești aici și ne-ai dat o însărcinare: să ne punem mâinile unii peste alții.

Tu ai spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.17).

Aceasta este însărcinarea noastră în urma consfătuirii, și știm, Doamne, că *„ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea Cuvântului Tău face mai mult decât grăsimea berbecilor.”* (1 Samuel 15. 22b).

Ca slujitor al Tău, poruncesc oricărui diavol, oricărui duh, oricărei boli și oricărei suferințe, oricărui lucru care-i supără

pe acești oameni, să-i părăsească. În prezența lui Dumnezeu, prin mărturia Duhului Sfânt, prin însărcinarea pe care am primit-o prin îngerul trimis la mine, provoc acest duh, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Duh de boală și suferință, ieși afară din acești oameni, în Numele Domnului Isus Hristos și lasă-i sănătoși! Satană, tu ești doar o păcăleală, pentru că a venit timpul când Isus Hristos S-a manifestat în fața neamurilor, deci ești învins! Odată, i-ai ținut pe oameni, dar acum nu mai ai nici un drept! Isus Hristos ți-a luat orice drept pe care l-ai avut, la Calvar, unde a plătit întregul preț al răscumpărării noastre și a spus: „S-a isprăvit!” (Ioan 19.30).

Întregul Plan de Mântuire, toată vindecarea, totul a fost încheiat pe Calvar. Acolo ți s-a luat tot ce-ai posedat odată, așa că noi suntem acum răscumpărați prin Sângele lui Isus Hristos și nu ne mai poți ține. Noi îți spunem: „Părăsește-ne în Numele Domnului Isus Hristos!” Amin.

Acum țineți-vă mâinile unul peste celălalt și continuați să vă rugați. Fiecare din voi să creadă că Dumnezeu este prezent; că Duhul Lui este aici.

Spuneți: „Dumnezeu mă vindecă. Bunătatea Lui, mila Lui, făgăduința Lui se face reală în mine. Duhul Sfânt este aici!” Noi putem predica săptămâni și săptămâni, dar ceea ce contează acum este că Duhul Sfânt este aici.

Tot ce putem face acum este să spunem: „Da, chiar acum cred că Duhul Sfânt Se manifestă înaintea mea, dovedindu-mi că Dumnezeu este aici. Eu Îl cred, pentru că este o lucrare încheiată care îmi aparține și mie. Eu Îl am. Aceea este stăpânirea mea. acum mă umplu cu Duhul Sfânt, iar bolile, durerile și toate celelalte lucruri mă părăsesc. Toate suferințele pleacă de la mine.”

Rugați-vă așa în timp ce stați cu capul plecat și cu ochii închiși.

Crede numai! Țineți capetele plecate în timp ce vom cânta încet, Crede numai... Coborând de pe munte; copilul epileptic. Ucenicii au fost acolo...

- Amin -